

Raadgivere paa dette Omraade, for virkelig sagkyndige. De er utvivlsomt sagkyndige for det lille Landbrug, men der hører jo noget mere til at bedømme Forholdene for hele Landet og bedømme Landbrug af en Udstrækning, som de aldrig nogen Sinde har haft at gøre med. Jeg tror, at den højtærede Minister har været overmaade uheldig, thi den Omregulering, som der er talt om her, forekommer mig at være — jeg ved ikke, om det er parlamentarisk at sige — Humbug, men jeg vil sige betydningsløs, og jeg tror, det er ganske umuligt at foretage en Omregulering af Jordskylden, saaledes at det faar nogen som helst Virkning, saaledes at den kan blive effektiv, dertil er Tiden alt for ringe, og dertil mangler i Virkeligheden Organer. En Paaligning af Korn, som gaar op til 8 hkg pr. 1,000 Kr. af Jordværdien, er, som det ærede Medlem fra Lolland (Sonne) har paavist, i Virkeligheden ruinerende, den er ødelæggende, og det gør ikke det allermindste, om den højtærede Minister nu sætter det op til 10, 12 eller 20, for der kommer hverken mere eller mindre ind. Naar en Mand nemlig har afleveret, hvad der er, og man oven i Købet har stillet Krav om noget mere end det, han avler, saa gør det ikke saa nøje, om man forlanger noget mere, og den Tilbageholdelsesret, der er reserveret af Saakorn og Foder til Hestene, er jo, hvad Foderet til Hestene angaar, ganske latterlig ringe, den er ganske umulig. Store Heste, der skal gaa i Arbejde om Efteraaret med at køre Sukkerroer, om Vinteren med at køre Brænde og om Foraaret bearbejde stærk Jord, kan ganske umuligt klare sig med det Foder. Men det ligger rimeligvis i, at de Raadgivere, den højtærede Minister har haft, ikke har været tilstrækkelig kendte med dette Forhold, for jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Minister er fuldt vidende om, at det er en umulig Bestemmelse, her er taget.

Der staar i § 4, at der skal tærskes til fastsat Tid efter af Indenrigsministeren fastsatte Regler. Der kom her en lille Ændring ind i Folketinget, men jeg tror ikke, at den spiller nogen stor Rolle. Jeg tror overhovedet ikke, man kan sige til en Mand, at han skal tærske til den eller den Tid. Jeg tror, at Forholdene udvikler sig af sig selv saaledes, at der er visse Ting, man maa gøre. Man kan f. Eks. ikke opsætte at køre sine Roer til Januar, hvor Fabrikken er lukket, eller til December — de fleste lukker i Begyndelsen af December. Nej, man maa køre Sukkerroerne

paa den Tid, det skal ske, og hvad det angaar at pløje Jorden, saa kan man ikke pløje Jorden, naar den er frosset. Det hele maa gaa i den Gænge, som de naturlige Forhold paabyder, og jeg tror derfor, at denne Bestemmelse er ganske betydningsløs eller maaske snarere urimelig.

Prisen er allerede omtalt af det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen), og jeg deler ganske den Anskuelse, at naar man har sat samme Pris som i Fjor, saa har man i Virkeligheden fastsat en anden Pris, fordi alle Produktionsomkostninger er steget. Der vil af et Lovforslag som dette kunne komme de mærkeligste Forhold frem. Naar en stor Gaard har afleveret det, den har høstet, og under normale Forhold vil den jo komme til at aflevere alt, saa faar den altsaa udleveret mellem Halvdelen og to Trediedelen af det, som er nødvendigt til Hestene. Det vil altsaa sige, at enhver, der ejer en Hest, som ikke gaar for Ploven, maa sælge den, og de andre Heste maa altsaa sættes ind paa Stald og fodres med Halm og maaske lidt Roer, eller hvad der kan blive, og Køerne faar intet, og Smaakreaturerne faar intet, der bliver intet til Mask, intet til den Slags, ikke saa meget, at der kan fodres en Gris til Gaardens eget Forbrug. Alt det har man slaaret en Streg over. Og naar man saa ser paa sin Nabo, saa kan han, takket være det, at han ingen Jord har, faa det, han skal bruge, udleveret af Staten. Han kan faa udleveret til sine Høns, hvad der udkræves, men hvis jeg, der har maattet aflevere alt, hvad jeg havde avlet, til Staten, vil have nogle Pund Korn til Hønsene — nej, det kan jeg ikke faa.

Saa var der oprindelig denne Bestemmelse om den særlige Præmie for dem, der havde under en vis Jordskyld; de skulde have en anden Betaling end andre, men den er da heldigvis faldet ud i Folketinget.

I § 15 staar, at der til at bistaa Indenrigsministeren skal nedsættes en Landbokommission, sammensat af 5 Medlemmer, valgte af De samvirkende danske Landboforeninger, 5 Medlemmer, valgte af De samvirkende danske Husmandsforeninger, samt af den overordentlige Kommissions Medlemmer. Her maa jeg dog sige, at naar man begynder særlig at fremhæve i Lovforslaget, at Husmændene ikke skal levere noget, saa ved jeg ikke, hvorfor man sætter dem ind for at disponere over Korn, som de ikke har noget som helst med at gøre.